

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ
КАДРІВ У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

7 лютого 2024 року

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І. Пирогова**

Міністерство охорони здоров'я України

II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ
ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ
У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
7 лютого 2024 року

Вінниця – 2024

Після отримання початкової бази навичок переходимо до отримання сонологічних зображень анатомічної будови жіночих статевих органів в нормі в залежності від фази менструального циклу трансабдомінальним та трансвагінальним датчиком. Це один з надзвичайно важливих етапів підготовки, оскільки лише розуміючи, як виглядають органи в нормі, можна визначити патологічні зміни.

Програмне забезпечення «Mentor» містить також набір ультразвукових зображень при різних гінекологічних патологіях, таких як міома матки, аденоміоз, пухлини яєчників тощо. Студент повинен отримати коректне зображення, виміряти розміри утворень, дати оцінку сонологічних параметрів та припустити, якій патології може відповідати дана знахідка.

Одна з найкращих частин програмного забезпечення «Mentor» в акушерстві – засвоєння ультразвукового скринінгу першого та другого триместру вагітності, який можна застосовувати, як для отримання початкового розуміння проведення дослідження, так і для підвищення кваліфікації фахівців, які працюють в даній галузі. Є декілька розділів – отримання оптимальних зображень в різних зрізах, коректне вимірювання структур, надання оцінки отриманим результатам. Програма проводить контроль кожного етапу навчання.

Таким чином, симуляційне навчання з застосуванням ультразвукового тренажера «Mentor» стає високоефективною альтернативою освоєння та удосконалення сонологічних практичних навичок в галузі акушерства і гінекології в сучасних умовах.

Супрунов К.В., Супрунова Т.В., Балабуєва С.В., Дубас Л.Г.

ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ ВИКЛАДАЧА ЗВО ТА ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ

Під емоційним виснаженням розуміється відчуття емоційної спустошеності і втоми, викликане роботою. Робота зобов'язує викладача ЗВО бути постійно «у формі», розуміти менталітет студентів з різних країн, має місце відсутність можливості для емоційної розрядки, надмірна кількість контактів, що нерідко призводить до емоційного перенапруження.

Викладачі з емоційним виснаженням можуть відчувати себе не здатними надавати емоційну підтримку своїм студентам, а також можуть відчувати себе зневіреними та розчарованими своєю роботою. Може виникнути деперсоналізація – відчуття відстороненості від своєї роботи та студентів, що допускає цинічне відношення до праці. Викладачі з деперсоналізацією можуть відчувати себе байдужими до своїх студентів, а також можуть відчувати себе менш ефективними у своїй роботі. В деяких випадках має місце редукція професійних досягнень – зниження продуктивності та працездатності, виникнення відчуття некомпетентності у своїй професійній сфері, усвідомлення неуспіху в ній.

Особливості емоційного вигорання педагогічних працівників

Емоційне вигорання може проявлятися по-різному. У педагогічних працівників можуть спостерігатися такі психофізичні симптоми: відчуття постійної втоми не лише ввечері, а і вранці; безпричинний головний біль; збільшення чи зменшення ваги тіла; безсоння вночі та бажання спати упродовж

усього дня; зниження зовнішньої та внутрішньої сенсорної чутливості (погіршення зору, слуху, нюху і дотику, втрата внутрішніх тілесних відчуттів). У соціальному плані виявляються такі стани, як байдужість, нудьга, пасивність і депресія. Людина сама себе налаштовує на загальні негативні установки в життєвих і професійних перспективах. Особливо швидко вигорають інтроверти, індивідуально-психологічні особливості яких не узгоджуються з професійними вимогами комунікативної професії. Також швидше вигорають працівники зі слабкою нервовою системою та ті, які схильні до ідеалізму.

Стресовий характер професійної діяльності педагогічних працівників негативно впливає на їхній психічний стан, що зумовлює цілу низку негативних соціально-психологічних наслідків у професійній сфері. До них належать: зниження задоволеності працею, погіршення соціально-психологічного клімату в колективі, професійне вигорання. Для студентів це може призвести до зниження якості навчання та задоволеності навчанням. Для навчальних закладів це може призвести до зниження якості освіти та задоволеності навчанням студентів.

Шляхи запобігання емоційному вигоранню у ЗВО

Для запобігання емоційному вигоранню у нашому закладі вищої освіти застосовується комплекс заходів щодо створення необхідних умов для позитивного впливу на здоров'я викладача:

Оптимізація робочих умов викладачів – у навчальному закладі вживаються заходи для оптимізації робочих умов викладачів, включаючи зменшення навантаження, надання додаткової підтримки та ресурсів, а також створення здорової робочої атмосфери.

Розвиток навичок емоційного управління – викладачі можуть розвивати навички емоційного управління, такі як техніки управління стресом та саморегуляції, яка часто буває ефективна тоді, коли педагог зустрічається з новою проблемою, яка може не мати однозначного рішення, або за ситуації, коли він знаходиться у стані підвищеної емоційної та фізичної напруги, або у випадку, якщо він перебуває у ситуації оцінювання з боку адміністрації, колег, чи інших людей.

Психологічні основи саморегуляції включають управління як пізнавальними процесами, так і особистою поведінкою, емоціями та діями. Використання прийомів аутотренінга дозволяє педагогу цілеспрямовано змінити настрій, самопочуття, що позитивно відбивається на його працездатності та здоров'ї. Викладачі можуть отримати підтримку з боку колег та керівництва, що може допомогти їм зберегти мотивацію та продуктивність.

Адміністрація вищого навчального закладу повинна активно залучати викладачів до здоров'язберігаючого навчального процесу, спрямовувати на активну позицію щодо зміцнення і збереження власного здоров'я, що поєднує такі форми і види роботи:

– розробка та реалізація програм щодо формування навичок ведення здорового способу життя та профілактики шкідливих звичок;

– діяльність психологічної служби, допомога викладачам та майбутнім фахівцям у подоланні стресів, стану тривоги; формування доброзичливих взаємовідносин у колективі викладачів;

– заходи стосовно збереження та зміцнення здоров'я викладачів і студентів, створення умов для їх гармонійного розвитку: поширення передового досвіду шляхом проведення науково-практичних конференцій, тематика яких пов'язана із здоров'язбереженням, спортивно-масових, туристичних заходів; днів здоров'я у нашому закладі.

Професійна допомога психолога. Психолог може допомогти викладачу зрозуміти причини емоційного вигорання та розробити план дій для його подолання. У нашому університеті існує психологічний центр «Медико – психологічний центр ВНМУ ім. М.І Пирогова», створений зусиллями психологів та психотерапевтів кафедри медичної психології та психіатрії, кафедри психіатрії, наркології, загальної та медичної психології факультету післядипломної освіти. Працює психоаналітичний кіноклуб, читацький клуб, ну і звичайно ж є спільнота у Facebook. В якості профілактики емоційного вигорання можна практикувати щоденну емоційну розрядку під час прогулянки, проведення вікенду у лісі, парковій зоні, на березі озера тощо.

Таран О.А.

ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ

Повномасштабне вторгнення рф в Україну спричинило критичне навантаження на національну систему охорони здоров'я, що пов'язано не лише зі значними руйнуваннями об'єктів закладів охорони здоров'я, але й підвищенням попиту громадян на різні види медичної допомоги та послуг, які не були пріоритетними до війни. Гострота проблеми зумовлена також суттєвою міграцією серед населення та медичних працівників. Сектор охорони здоров'я є одним із найбільш постраждалих внаслідок війни. Реформа спеціалізованої медичної допомоги розпочалася з 1 квітня 2020 року: більшу частину державних видатків на охорону здоров'я було централізовано та об'єднано в Програму медичних гарантій (ПМГ) – пакети послуг, у яких визначаються медичні послуги та лікарські засоби, за які сплачує НСЗУ. У закладах, які автономізувались та уклали договори з НСЗУ, відбувся перехід від фінансування постатейних кошторисів закладів охорони здоров'я до оплати результату (тобто фактично пролікованих випадків або приписаного населення).

Таким чином, гроші почали «ходити за пацієнтом», а не за інфраструктурою закладів охорони здоров'я. Звісно, що медична освіта в Україні вже вдруге за останні кілька років зазнає кардинальних змін, проте ніхто не сумнівається в потребі доступності до освіти та її гнучкості до умов сьогодення. Все ж залишається потреба в безпосередньому спілкуванні майбутнього лікаря з викладачем, який навчає широкого спектра знань та компетенцій, та навчанні в умовах, що максимально наближені до реальної роботи лікаря. Так, без спілкування з пацієнтами, чи то на практичних заняттях, чи то під час виробничої практики, здобувач не лише вдосконалює свої знання і вміння, а також навчається безлічі «soft skills»: вдосконалюються комунікативні